

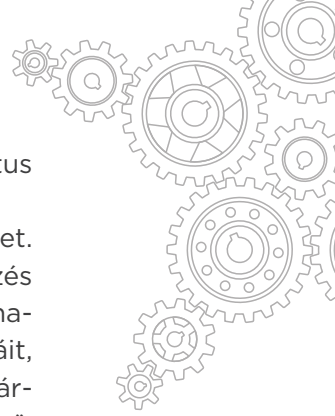
KOHAREK JÓZSEF, DR.

1920. január 3. Miskolc – 2002. január 17. Miskolc

Apja a Diósgyőri Vasgyárban dolgozott, a vasasszakszervezet alapító tagja volt, munkásmozgalmi tevékenysége miatt 1936-ban nyugdíjazták.

1935. szeptember 1.–1938. március 1. között ipari tanuló volt Janovics Bertalan miskolci lakatosmesterénél, 1938. március 1-jén lakatos és esztergályos segédlevelet szerzett. 1938. május 23.–szeptember 30. között Léber János miskolci lakatosmesternél dolgozott. 1938. október 6-tól a Diósgyőri Újgyárban volt vasesztergályos. 1941 végén két hónapig katonai szolgálatot teljesített. 1944-től munkabeszüntetésekben vett részt, majd a MOKAN-komité (Magyarországi Kommunisták Antináci Komitéja) tagjaként társaival együtt megakadályozta a gyár leszerelését, berendezésének külföldre szállítását. Miskolc szovjet megszállását követően egy ideig a Magyar Kommunista Párt nyomdájában dolgozott. Az üzemi bizottságban propagandával foglalkozott, a legkülönbözőbb pártmegbízásokat teljesítette. 1945-től karbantartó lakatos, üzemegység-vezető volt 1949. szeptember 12-ig.

Pártjavaslatra vették fel a Bírói és Államügyészi Akadémiára, amelyet 1949. szeptember 12.–1950. augusztus 12. között elvégzett. E mellett katonai szolgálatra is behívták, majd tiszti iskolára került, 1950. október 14-én hadbíró századosi rendfokozatot kapott. 1950. október 13-án a Debreceni Katonai Ügyészséghez osztották be, de az év végéig a Budapesti Katonai Ügyészséghez vezényelték. 1950 decemberétől a Debreceni Katonai Bíróság, később a Debreceni Hadtest Bíróság vezetőjeként szolgált 1952 végéig, közben hadbíró őrnaggyá léptették elő. 1953. január 1-től a másodfokú katonai bíróságnál volt egy hónapon keresztül ítélobíró. 1953. február 1.–1955. június 23 között a Budapesti Hadbíró elnöke volt, ezt követően a Katonai Felsőbíróságnál, illetve a Legfelsőbb Bíróság Katonai Kollégiumánál tanácsvezető bíró lett. 1957. április 12-én a Magyar Szocialista Munkáspárt Ideiglenes Központi Bizottságának Titkársága azért járult hozzá leváltásához, mert Farkas Mihály egykori honvédelmi miniszter és politikai bizottsági tag büntetőügyében alacsony mértékű, hatévi börtönbüntetést szabott ki Szimler János tanácsának előadó bírójaként. A *Magyar Közlönyben* 1957. május 5-én tették közzé, hogy a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa felmentette tisztségéből. 1957. április 28-án alezredeként szerelt le, az Igazságügyminisztérium kormány megbízottja, dr. Nezvál Ferenc másnap a Miskolci Megyei Bírósághoz tanácsvezető bírónak nevezte ki, július 1-jétől vezető bíró, 1973. január 1-jétől tanácselnök, később bírósági tanácsos is lett. 1957. december 20-ára elvégezte a jogi egyetemet, 1960. november 23.–1966. május 3. között a Marxizmus–Leninizmus Esti Egyetemet. A Magyar Népköz-

társaság Elnöki Tanácsa 1984. június 27-én felmentette bírói tisztségéből, augusztus 31-ével vonult nyugállományba.

1959-es minősítése szerint „ő tárgyalta a legjelentősebb ellenforradalmi ügyeket. Ítéletei mindig megfeleltek a büntetőpolitikai irányelveknek. [...] Amikor fő célkitűzés volt az ellenforradalmi ügyek minél előbbi befejezése, képes volt hetekig szinte naponta tárgyalni. Jellemző magatartására, hogy ebben az évben tette le államvizsgáit, anélkül, hogy erre a célra szabadságot vett volna igénybe. Megtörtént, hogy két tárgyalási napja közt államvizsgázott sikerrel. Szorgalmára és segítőkészségére jellemző, hogy amikor az elsőfokú ügyeknél a munkateher már nem volt olyan nagy, felajánlotta, hogy szívesen segít a büntető fellebbviteli ügyekben és kérte, hogy kiosztásának csökkentése nélkül polgári jogi ismeretei bővítése céljából polgári fellebbviteli tanácsba is mehessen. A megyei bíróságon belül pártoktatást vezet.”

A kádári megtorlás során a sátoraljaújhelyi nemzetőrség parancsnokát, Kummer Károlyt ítélte távollétében halálra 1958. március 28-án, az ítéletet dr. Lázár Miklós tanácsa 1958. szeptember 17-én helybenhagyta. Más büntetőperekben súlyos börtönbüntetéseket hirdetett ki.

KITÜNTETÉSEI

- Munka Érdemérem (1960. április 4.)
- Felszabadulási Jubileumi Emlékérem (1970. április 4.)
- Munka Érdemrend ezüst fokozata (1975. április 4.)
- Igazságügyi Törzsgárda ezüst fokozata (1975. május 1.)
- Igazságügyi Törzsgárda arany fokozata (1980. május 1.)
- Munka Érdemrend ezüst fokozata (1984. április 4.)

FORRÁSOK, IRODALOM

- Országos Bírósági Hivatal – Az igazságügyi szervezetből kivált dolgozók nyilvántartókönyvében nem rögzítettek iktatószámot.
- Országos Bírósági Hivatal – Az igazságügyi szervezetből kivált dolgozók nyilvántartókönyvében rögzített iktatószámok alapján: ifj. Koharek József K/118.
- Miskolci Törvényszék Irattára sz. n. dr. Koharek József iratai. *1956 kézikönyve. III. Megtorlás és emlékezés.* A kézikönyv főszerkesztője Hegedűs B. András, a kötetet szerkesztette Kende Péter. 1956-os Intézet, Budapest, 1996. 241., 243.
- Iratok az igazságszolgáltatás történetéhez. 2. kötet.* Szerkesztette dr. Horváth Ibolya, dr. Solt Pál (a szerkesztőbizottság elnöke), dr. Szabó Győző, dr. Zanathy János és dr. Zinner Tibor. Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest, 1993. 609–625., 627–629.
- Zinner Tibor et al. [Kahler Frigyes, Koczka Éva, Pálvölgyi Ferenc, Tóth Béla]: *Megfogyva és megtörve. Évtizedek és tizedelések a jogászvilágban, 1918–1962.* Magyar Hivatalos Közlönykiadó, Budapest, 2005. 460., 532.
- Zinner Tibor: Halálos évtized a „Népköztársaság nevében!”. A Legfelsőbb Bíróság halálos ítéletei 1957. január 14. és 1966. október 13. között, In *„A Köztársaság nevében!”. Pálinkás György emlékkönyv.* Szerkesztette Balla Judit–Borbély Zoltán–Koltay András. Rejtjel Kiadó, Budapest, 2007. 218
- Zinner Tibor: *„A nagy politikai affér”. A Rajk–Brankov-ügy. 1. kötet.* Saxum, Budapest, 2013. 185. 556.
- Zinner Tibor: *„A nagy politikai affér”. A Rajk–Brankov-ügy. 2. kötet.* Saxum, Budapest, 2014. 636.
- Zinner Tibor: Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbbírászkodás káderpolitikájában '56 után. In *A Kúria és elnökei III.* A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 179., 181.